

Jasienok

Milí žiaci a rodičia,

po dlhých rokoch mlčania sme opäť nadviazali na tradíciu vydávania školského občasnika. Názov Jasienok dali nášmu časopisu žiaci v školskej ankete. Plánujeme vydať dve čísla počas každého školského roka.

Budeme Vás v ňom informovať o aktuálnom dianí v našej škole, oboznámime Vás s aktivitami učiteľov a žiakov, predstavíme práce a projekty detí a dúfame, že sa občas pri čítaní aj pobavíte.

Máme časopis aj názov. Jediné, čo ešte potrebujeme, je logo k nášmu časopisu, ktoré by vystihovalo našu školu. Vyhlasujeme preto súťaž o logo, ktoré by zdobilo úvodnú stránku. Malo by byť originálne, nápadité, malo by vystihovať našu školu. Posielajte svoje návrhy, najlepšie v elektronickej podobe (nie je to ale podmienkou) na mailovú adresu eva.krisova@gmail.com. Najlepší návrh odmeníme vecnou cenou. Taktiež radi privítame žiakov, ktorí by chceli pomôcť hocjakým spôsobom pri príprave ďalších čísel časopisu v novom školskom roku. ☺

A máme tu ďalší koniec školského roka, sme opäť o rok starší. Máme aj viac skúseností, zručností, sme viac bohatší o nové informácie a znalosti pre náš ďalší život? Sme viac „kamaráti“? Ja dúfam, že omnoho viac je takých, ktorí sa snažili v dostatočnej miere, aby boli spokojní nielen oni sami, ale aj ich rodičia, starí rodičia, učitelia ...

Pred nami sú dva mesiace zaslúžených prázdnin. Verím, že prinesú chvíle oddychu, nové priateľstvá, zaujímavé dobrodružstvá a nezabudnuteľné zážitky. Netreba zabudnúť aj na pomoc svojim rodičom, príbuzným, možno postarať sa o svojho súrodencu, urobiť prekvapenie svojej maminke či ockovi v podobe užitočnej práce.

V mene všetkých pedagógov Vám prajem, aby ste sa všetci vrátili 3. septembra nielen „zresetovaní“ od školských povinností, ale aj spokojní, usmíati, plní radostných nezmazateľných spomienok.

p. riaditeľka M. Prielomková

Interview s p. učiteľkou Janotíkovou

Ďakujem, že ste si našli čas na toto interview.

Veľmi rado sa stalo, ja ďakujem za pozvanie.

Kedy a kde presne ste boli v Grécku?

Od 28.10 do 5.11 v Piraeuse (časť Atén v Grécku).

Áká bola téma vášho kurzu?

Téma bola vzdelávanie pre udržateľný rozvoj.

Čo to znamená?

Téma pre udržateľný rozvoj znamená, aby naša Zem bola zachránená, aby sa nedevastovala, aby bola čistá voda, ovzdušie.

Z koľkých rôznych krajín boli účastníci projektu?

V mojom kurze boli dve Estónky a dve Španielky. Ja som bola jediná Slovenka. Prednášal nám profesor z gréckej univerzity.

Naučili ste sa nejaký nový jazyk?

Rozprávali sme sa čisto v angličtine, inak by sme sa nedorozumeli, takže nie, akurát som si zlepšila angličtinu.

Čo z tohto projektu využijete v praxi?

Všetko. Všetko, pretože sme mali rôzne besedy, terénne štúdie, navštívili sme záchrannú stanicu pre morské korytnačky. Okrem toho sme spoznávali krajinu, pretože Atény sú zvlášť historické. Navštívili sme rôzne múzeá, navštívili sme Parthenón. Ochutnali sme jedlo, ktoré je úplne iné ako u nás. Zistili sme, aká je v Grécku kultúra, počúvali sme ich hudbu, pozerali sme sa na ich tance, takže som sa toho veľa dozvedela a určite to v praxi využijem.

Ako ste trávili svoj voľný čas?

Voľný čas sme prakticky nemali, pretože školu sme končili o 14:00, potom sme sa išli naobedovať. Poobede sme mali sociálny program, to bolo vlastne to spoznávanie krajiny, o čom som hovorila.

Máte nejaký príjemný zážitok, prekvapujúcu skúsenosť?

Všetko bolo príjemné a prekvapujúce. Grécko som síce navštívila po druhýkrát, no stále to bolo pre mňa zo všetkých strán prekvapujúce.

Ďakujem, že ste so mnou spravili rozhovor a prajem veľa úspechov.

Rado sa stalo.

Martina Madleňáková 5.r.

Galéria úspechov našich žiakov

Počas školského roka sa naši žiaci pod vedením učiteľov pripravovali na mnohé súťaže, tu je prehľad tých najúspešnejších z nich. Ostatní žiaci nemali to šťastie stáť na stupni víťazov, ale poďakovanie patrí všetkým z nich, ktorí mali chuť a snahu urobiť prácu navyše a obetovali svoj voľný čas na prípravu v súťaži. Veríme, že získané vedomosti zúročia neskôr vo svoj prospech.

Poďakovanie patrí aj učiteľom, ktorí viedli odbornú prípravu žiakov taktiež na úkor svojho voľného času. V škole sa uskutočnilo omnoho viac súťaží a aktivít, ktoré si zaslúžia pozornosť, ale pre nedostatok priestoru viac o nich nájdete na internetovej stránke našej školy.

..... **1.miesto** získal **Dominik Hvolka** (8. r.) so svojou výtvarnou prácou **Metamorfózy prírody**, taktiež **Natália Brontvajová** (8. r.) a **Alica Gracíková** (8. r.) získali od poroty **čestné uznanie** v súťaži **Grafika v praxi** organizovanej SUŠ v Nižnej

..... v regionálnej súťaži **Mudroš 2017** získala **1. miesto Martina Madleňáková** (5.r.), ostatní zúčastnení žiaci boli úspešnými riešiteľmi

..... v okresnom kole recitačnej súťaže **Šalianský Matko** sa **Dominika Graňáková** (3.A) umiestnila na vynikajúcom **3. mieste**

... v okresnom kole **Matematickej olympiády** v kategórii piateho ročníka základných škôl **Matúš Čiernik** obsadil pekné **5. miesto** z 21 súťažiacich

.....v okresnom kole **Olympiády v nemeckom jazyku** sa na výbornom druhom mieste umiestnila **Miriám Gurová** (9.r.) a úspešne reprezentovala školu aj v krajskom kole

..... **Pytagoriáda**- na získanie titulu úspešného riešiteľa bolo potrebné získať aspoň 10 bodov. Podarilo sa to týmto žiakom: **Marek Brontvaj** 3.r., **Samuel Kosmeľ** a **Matej Miklátek** 4.r., **Matúš Čiernik** 5.r., a **Timea Madleňáková** 7.r.

.....v obvodnom kole **Pytagoriády** vynikajúce výsledky dosiahol **Matúš Čiernik**, ktorý sa umiestnil na **2.mieste** vo svojej kategórii a **Matej Miklátek**, ktorému patrí tiež **3. miesto**

.... v okresnom kole **Chemickej olympiády** v kategórii D sa **Aneta Paterková** umiestnila na krásnom **3. mieste** a **Soňa Vrábová** (obidve z 9. ročníka) sa stala úspešnou riešiteľkou

..... v regionálnej lyžiarskej súťaži **Slalom** v kategórii chlapcov bol na **1. mieste Peter Žofaj** (8.r.), v kategórii dievčatá bola na **2. mieste Katarína Prielomková** (8.r.) a **Nikola Jadroňová** (8.r.) obsadila **3. miesto**

... v okresnom kole **Biologickej olympiády** v kategórii C našu školu úspešne reprezentovali až tri žiačky 8. a 9. ročníka – **Soňa Vrábová -3. miesto, Aneta Paterková - 4. miesto** a **Katarína Prielomková- 5. miesto**

..... v okresnom kole **Biologickej olympiády** kategórie D (mladší žiaci) našu školu reprezentovala **Tamara Pekarčíková** (7.r.), ktorá sa umiestnila na krásnom **3. mieste**

..... v okresnom kole **Biologickej olympiády** kategórie E nás reprezentovali traja žiaci 7. ročníka, ktorí sa umiestnili nasledovne: **Nina Žofajová** potešila **2. miestom**, **Mikuláš Brontvaj** **3. miestom** a **Roman Brontvaj** **4. miestom**. Nina nás úspešne reprezentovala aj v krajskom kole, kde sa stala úspešnou riešiteľkou

..... v regionálnej súťaži **Euráček** sa na výborných stupňoch víťazov umiestnili žiaci: **Hugo Brontvaj - 1. miesto** (3.r.), **Martin Čiernik – 2. miesto** (3.r.), **Samuel Kosmeľ – 1. miesto** (4.r.), ktorý zo všetkých zúčastnených žiakov vyriešil správne najviac úloh a získal titul **Finančník roka**, **Martina Madleňáková -1. miesto** (5.r.), **Mathias Kurťák- 1. miesto** (7.r.), **Mikuláš Brontvaj – 2. miesto** (7.r.), **Timea Madleňáková – 3. miesto** (7.r.), **Aneta Pavčová – 1. miesto** (8.r.), **Soňa Vrábová – 1. miesto** (9.r.)

..... v regionálnej súťaži **Chytráček** sa umiestnil **Mathias Kurťák** (7.r.) na **2. mieste**, **Emma Pavčová** (6.r.) na **3. mieste** a taktiež **Aneta Pavčová** (8.r.) na **3. mieste**

Všetkým srdečne blahoželáme.

Denníkové zápisky z Talianska

9.12. – sobota- Začalo to stretnutím pred školou. Cesta do Krakova bola super. Dosť som sa bála, pretože som letela prvýkrát spoločne s Alicou a Alžbetou. Pri pristávaní sme mali nádherný výhľad na nočné Miláno. Vlakom a metrom sme sa dopravili do centra Milána do nášho hotela, v ktorom sme mali stráviť jednu noc. Po ubytovaní sme išli na večeru do reštaurácie, kde sme aj oslávili Dávidove 15-te narodeniny. Učiteľky mu pripravili malé prekvapenie. Všetci sme mu s radosťou spievali a gratulovali. Dosť neskoro sme išli spať, bola to nepokojná noc, lebo sme vedeli, že zajtra už pôjdeme do rodín a nevedeli sme, čo máme očakávať. Myslím, že tento deň dopadol veľmi dobre. No tešila som sa už na ďalší deň, ktorý mal byť taktiež strávený v Miláne.

10.12. – nedeľa- Druhý deň po raňajkách sme sa vybrali na tour de Miláno. Ako prvé sme navštívili milánsku katedrálu- Duomo de Milano, ktorá sa nachádza v centre. Je to nádherná katedrála. Zvrchu bolo krásne vidieť celé mesto. Potom sme navštívili ulicu s obchodmi luxusných svetoznámych značiek, Galleria Vittorio Emanuele II., pri ktorých sme mali otvorené ústa. Nie nadarmo sa vraví, že Miláno je mesto módy. Pozreli sme si aj svetoznáme operné divadlo La Scala priamo z jednej lóže. Je to prekrásne divadlo. Súčasťou prehliadky budovy opery je aj múzeum histórie a divadelné kostýmy z rôznych predstavení. Hlad po skoro celodennom chodení sme zahnali v McDonald's. Potom nás čakala cesta vlakom do Arosia, nášho dočasného domova. Tých 45 minút bolo vo vlaku ticho, stúpala nervozita a každý sa bál, lebo nevedel, čo má očakávať a všetci sme ťiško závideli učiteľkám, že bývajú v hoteli. Na stanici nás už čakali rodiny. Keď som prišla do rodiny, boli neskutočne zlatí, milí, ochotní a hlavne starostliví ku mne, fakt úžasní. Potom sme išli na večeru do reštaurácie, kde som si dala PRAVÚ taliansku pizzu!

11.12. – pondelok- Prvú noc som spala dobre. Ich škola vôbec nebola veľká, ako som očakávala, pôsobila nudne, žiadne obrázky na oknách, ako sme zvyknutí v našej škole. Prvú hodinu sme sa učili so svojimi hosťami. Moja prvá hodina bola veľmi nudná matematika. Potom mali pre nás pripravený uvítací ceremoniál. Žiaci hrali na hudobných nástrojoch hymny všetkých štátov. Teda, našu pustili zo záznamu, lebo je asi dosť ťažká. Po rozdání malých darčiekov nám prideliť ambasádorov, ktorí nás previedli po celej škole. Najviac sa mi páčila asi telocvičňa, ktorá bola obrovská. Po prehliadke školy nás čakala ďalšia prehliadka mestečka Arosio. Na obecnom úrade nás dokonca privítala starostka obce. Obed sme mali v školskej jedálni, cestoviny s olivovým olejom a rybu s fazuľou. Priznám sa, veľmi nám nechutil. Poobede nás čakali workshopy, na ktoré som sa veľmi tešila. Vyrábali sme šaty z igelitových vreciek, španielske šaty z bublinkovej fólie a rifle sme ozdobili rôznymi nalepenými ozdobami. Téma celého workshopu bola totiž výroba oblečenia z odpadového materiálu. Myslím, že sa nám darilo. Potom si nás vyzdvihli hostitelia a mali sme voľný program. Moja Carolina si zavolať kamarátku a učila som ich slová po slovensky a ony mňa po taliansky. Bola to zábava.

12.12. – utorok- Po príchode do školy sme sa prvú hodinu učili, ja som mala hodinu taliančiny. Po hodine po nás prišiel autobus, ktorým sme išli do mesta Como. Boli sme si pozrieť Museum della Seta, múzeum hodvábu, kde sme sa dozvedeli všetko o jeho výrobe a spracovaní. Bolo veľmi zaujímavé a fascinujúce. Potom sme navštívili Secondary school Setificio, školu, v ktorej študenti navrhovali a vyrábali výrobky z hodvábu. Mohli sme tam vidieť celý proces od výroby až po hotový výrobok. Bolo to obdivuhodné a neuveriteľné vidieť taký kúsok tenkej látky na takom obrovskom stroji. Po obede sme navštívili malé múzeum módy. Neskôr sme išli na námestie, kde boli vianočné trhy, bola tam veľmi príjemná atmosféra, taká priam vianočná. A ten tovar a vôňa od výmyslu sveta! V Como je aj nádherné obrovské jazero. Neskôr sme sa išli korčuľovať na klzisko. Večer na námestí bola prekrásna svetelná show, na farebne vysvietených historických budovách v centre premietali vianočné animované rozprávky. Bolo to nádherné, wau, niečo také som doteraz nevidela, veľmi sa mi to páčilo. Večeru sme mali v reštaurácii so švédskymi stolmi a s chutným jedlom. Bol to veľmi náročný deň, ale užila som si ho veľmi.

13.12. – streda- Raňajky v mojej dočasnej rodine boli vždy výborné. V škole sme sa prvú hodinu neučili, čakali sme na autobus do Milána. Čakala nás tam návšteva múzea Museum of science and technique of Leonardo da Vinci (múzeum vedy a techniky). Múzeum bolo obrovské a veľmi úchvatné. Veľmi sa mi páčilo, bolo tam veľa zaujímavých vecí, o ktorých som ani nevedela. Na obed sme mali cestoviny a hamburgerom. Bolo to chutné. Po obede mala každá krajina voľný čas. My sme sa najskôr išli pozrieť do kostola, kde bola jedna miestnosť s krížom

vyrobeným z lebiek... Potom nás čakala najluxusnejšia ulica v Miláne, značky typu Armani, Versace, Prada...Mali sme výhodu oproti ostatným krajinám, že sme Miláno už trochu pobehali v nedeľu. Hneď potom sme išli nakupovať, ale už do obyčajných obchodov s cenami aj pre nás. Tento deň sa mi páčil obzvlášť, pretože v tento deň sme sa asi nasmiali zatiaľ najviac.

14.12. – štvrtok- V škole som prvú hodinu mala výtvarnú. Neskôr po nás prišiel autobus, ktorý nás doviezol do mestečka Inverigo. V Inverigu sme navštívili Nibbio, chránenú prírodnú rezerváciu na ochranu vtáctva. Ukázali nám krúžkovanie vtákov, ponúkli nás typickým vianočným koláčom. Poobede nás opäť čakali workshopy, na ktorých sme dokončovali oblečenie z odpadového materiálu na večernú módnú prehliadku. Zdobili sme šiltovky kúskami polámaných cédečiek, vyrábali sme zvieratká z cibule, zemiakov, dotvárali sme biele tričky farebnými nápismi. Posledná úloha bola vytvoriť celý outfit na módnú prehliadku. Všetky modely sa nám vydarili a tešili sme sa, ako ich večer predvedieme na módnjej prehliadke. Myslím, že za tieto všetky nápady môžeme vďačiť pani učiteľke Melišíkovej a jej kreativite, nápaditosti, fantázii a tvorivosti, ktorej má ona veľa a skrášľuje aj našu školu a ako inak, zabodovala aj tu v Taliansku. Všetci naše modely označili ako najkreatívnejšie a najkrajšie. Na večeru nás čakalo pohostenie so štyrmi chodmi. Po večeri sme mali módnú prehliadku a každý mal možnosť sa stať modelkou a predviesť svoj kúsok. Túto aktivitu hodnotím na jednotku. Po prehliadke mala byť sľúbená párty, ktorá ,bohužiaľ, nebola, a na ktorú sme sa tešili asi najviac zo všetkého. Namiesto párty nám prišli dôchodcovia zaspievať talianske ľudovky a árie z nejakej opery. Úprimne sme sa všetci zhodli, že sa cítíme ako seniori. Predtým, ako sme všetci odišli do rodín, mali učiteľky pripravené prekvapenie pre Alicu, pretože oslavovala v sobotu narodeniny. Mali urobiť provizórnu „tortu“ so spevom, darčekom a konfetami. Bolo to zlaté od učiteľiek, že si takto spomenuli na ňu, ale aj Dávida.

15.12. – piatok- Tento deň bola na programe Europe party. Žiaci mali v triedach pripravené prezentácie o každej zúčastnenej krajine, predviedli nám zvyky alebo ukážky tanca tej krajiny a pripravili typické pohostenie danej krajiny. Najviac sme sa tešili na naše Slovensko. Mali pre nás prichystané rôzne plagáty, dievčatá v krojoch, vlastnoručne vyrobená maketa Bratislavského hradu a bola tam aj ochutnávka našich jedál, zemiakové placky, chlebíčky. Potom sme si tam všetci spolu zatancovali na pesničky od speváčky Kristíny. Veľmi sa mi to páčilo, bolo to dobre vymyslené, a určite sme sa dozvedeli niečo nové krajinách. Musím povedať, že tento program sa im vydaril. Potom nás čakal oficiálny záver celého týždňa. Po obede sme absolvovali poslednú akciu, návštevu mestečka Inverigo, kde je liečebňa pre telesne postihnuté detičky.

16.12. – sobota- Deň odchodu a lúčenia sa. Po raňajkách s rodinou v reštaurácii som pobalila posledné veci a išli sme do obchodov, kde som kúpila nejaké darčeky domov. Stretli sme sa všetci pred hotelom a vyrážali sme do Milána na letisko. Na lietadlo sme sa veľmi tešili, ale aj domov. Keď sme už nastupovali do lietadla, tak sme sa chceli vrátiť späť, lebo nám tam bolo najlepšie. Let prebehol na jednotku, mali sme krásny výhľad na zasnežené Alpy. Tešili sme sa domov hlavne na rodičov, kamarátov a spolužiakov. Cestou sme spomínali na to všetko, čo sme prežili. A už teraz môžem povedať, že mi bude chýbať táto skupina.

Ja by som sa chcela poďakovať pani riaditeľke, že som mala možnosť ísť v rámci programu Erasmus do Talianska, zlepšiť si angličtinu a naučiť sa mnoho nových vecí. Ale aj pani učiteľke Žofajovej, ktorá ma naučila angličtinu, bez ktorej by som tam nemohla ísť. Som rada, že som si vďaka tomuto projektu mohla nájsť nových kamarátov, ktorí pochádzajú aj z iných krajín ako zo Slovenska. Ďakujem aj mojej dočasnej rodine, ktorá robila všetko preto, aby som sa cítila u nich ako doma, čo sa im aj podarilo a bude mi veľmi chýbať. Ďakujem aj pani učiteľkám, pomáhali nám a podporovali nás. Ďakujem aj kamarátom, ktorí to so mnou vydržali a vďaka tejto ceste sme si určite upevnili priateľské vzťahy. Veľmi sa mi tento týždeň páčil a myslím, že si ho budem ešte dlho pamätať ako najlepší týždeň. A prajem každému, aby mal tú možnosť ísť do inej krajiny a tým si zlepšiť jazyk, cestovať a spoznávať nové miesta a ľudí.

Daidalos a Ikaros

V tých časoch dávno minulých,
žil človek z rúk šikovných.

Daidalos mal ruky šikovné,
meno grécke a výstižné.

Učeníkmi z každej strany
bol obklopený staviteľ známy.

Bohatí a vznešení boli,
rodičov veľmi mocných mali.

Tálos bol mladík chudobný,
ale zato veľmi šikovný.

Daidalos raz prezeral si,
čo je nové v jeho práci.

Započul on reči čudné,
že Tálos veru lepší bude!

Nahnevali ho tie reči,
po chlapcovi stále kričí.

V ten večer ohavný skutok spravil,
Tálosa z vysokej veže zhodil.

Úbohý Tálos z výšky padá
a zrazu je z neho čajka.

To Aténa, bohyňa múdrosti,
premenila ho na čajku z ľútošti.

Tento zločin dlho utajený nezostal,
preto Daidalos so synom rýchlo utekal.

Prišli až na ostrov Krétu,
kde Mínos krutým kráľom je tu.

Bol veľmi zlý k ľudu,
dal stavať bludisko pre obludu.

Pre obludu s býčou hlavou
a obrovskou ľudskou postavou.

Daidalos nechcel u kráľa dlho byť,
chcel vo svojej vlasti aj naďalej žiť.

Svoj útek dlho plánoval
a celý deň sa na oblohu pozeral.

Staviteľ závidel vtákom slobodu,
tak zostrojil ich krídel podobu.

Použil perá rôznej veľkosti,
zväzoval ich niťou k presnosti.

Vyrobí dva páry perutí,
na ktorých so synom preč uletí.

Najprv Ikara naučil lietať,
aby sa mu nič nemohlo stať.

Potom obaja vzniesli sa hore
a leteli ponad šíre more.

Ikaros však otca neposlúchol,
a preto tak aj dopadol.

Vznášal sa príliš vysoko,
preto mu krídla spálilo slnko.

Smutný otec pochoval syna
na ostrove menom Ikaria.

Daidalos viac pokoja nemal,
na Sicílii v pokore trest prijal.

prozaickú báj zveršovala **Ema Brontvajová** 6.r

Bývalí žiaci spomínajú ...

Andrea Graňáková: Ahojte!

Musím povedať, že na školu mám určite len pozitívne spomienky. Škola mi dala viac, ako by som čakala. Nás žiakov nás naučila spolupracovať, vymýšľať, tvoriť a pracovať v kolektíve. Musím povedať, že som pyšná na našu školu. A veľmi rada sa ňou aj pochválim.

Bolo neskutočne veľa akcií, vystúpení, súťaží. Často, keď sa rozprávam so spolužiačkami, hovoria mi o tom, ako väčšinou spali na hodinách, učitelia chodili nepripravení a veľa učiva nemajú prebraté. No a keďže na strednej škole to berú tak, že sa to malo prebrať na základnej škole, ide sa ďalej a musia sa to žiaci doučiť sami. Takýto problém ja nemám vôbec, spomeniem len matematiku, nemecký jazyk, dejepis alebo slovenčinu. Sú to predmety, ktoré mi ostali po základnej škole a pokračujem s nimi ďalej na strednej škole. Ešte dnes si

pamätám, ako som chodila na matematiku so stiahnutým žalúdkom, čo sa bude diať. Síce bol pán učiteľ Žofaj svojim spôsobom prísnejší, ale postupom času si uvedomujem, že som za to neskutočne vďačná, pretože s matematikou nemám absolútny problém. Doteraz si pamätám, ako som sedela nad nepravidelnými slovesami z nemeckého jazyka a rozmýšľala nad tým, na čo mi to len bude? Rýchlo som na to prišla, keď som zistila, že veľa dievčat nič takéto na základnej nepreberali a teraz tomu venujú veľa času, pritom ja už iba opakujem. A tak isto je to aj na dejepise, slovenskom jazyku a iných predmetoch.

Na záver chcem poďakovať všetkým učiteľom za neskutočne veľa vedomostí, trpezlivosti, ochoty, pochopenia, lásky. A žiaci, vy si v prvom rade vážte to, čo máte, učte sa a užívajte si chvíle na základnej škole, lebo tie sú najkrajšie! ☺

Načo je nám škola?

(úvaha)

Načo nám je škola? Túto otázku si vo svojom živote neraz položí veľa zúfalých žiakov či študentov. Podľa niektorých žiakov je škola nepotrebná, no po dobrom uvážení som sa rozhodol, že si dovoľím s týmto názorom nesúhlasiť. „Nie je dôležité, čo si dokázal v škole, ale to, čo dokážeš v živote,“ povedal Albert Einstein o škole.

Škola pre každého z nás znamená niečo iné. Pre niekoho je to prechádzka ružovou záhradou a pre niektorých je to ich najhoršia nočná mora. Treba si však uvedomiť, že to nie je iba tmavá miestnosť, v ktorej sú iba prísni a nekompromisní učitelia. Pre mnohých ľudí je dnes škola samozrejmosťou, a teda aj vzdelanie nepredstavuje pre nich nič výnimočné. Je ťažké uveriť, že niektorí ľudia považujú vzdelanie za stred svojho existovania a znamená pre nich všetko. Nepredstaviteľná myšlienka, však?

Časy sa menia a s nimi aj pohľad na viacero vecí. Pri získavaní informácií málokto využije skúsenosti a poznatky učiteľov, namiesto toho pôjde do knižnice alebo sa pripojí na internet, odkiaľ môže čerpať informácie. Vďaka tomu si dnešná mládež myslí, že škola už nie je potrebná, pretože všetko sa dá nájsť na internete. Aj napriek tomu je škola nenahraditeľnou súčasťou života každého jedného človeka a je spojená s našimi zážitkami, ale aj sklamaniami. Po prvýkrát do školskej lavice sadajú neskúsené šesť až sedemročné deti, po niekoľkých rokoch z týchto detí škola spraví mladých vzdelaných ľudí s možnosťami uplatniť sa v každodennom živote. Škola nám ponúka vzdelanie a je na nás, ako sa k tomu postavíme, či to využijeme, alebo odmietneme a premárnime tak niekoľko rokov svojho života.

Ako teda uzavrieť otázku významu školy v našom živote? Každý jeden človek by mal vedieť, čo preňho škola znamená. Každému z nás škola niečo dáva a okrem vzdelania sú to v neposlednom rade priatelia, skúsenosti a nezabudnuteľné spomienky. :)

Viliam Žofaj 9.r.

Viete, že...

- ... pštros ma väčšie oko ako mozog ?
- ... vážka má až 30 000 očí ?
- ... pes dokáže vycítiť až miliónkrát slabší pach ?
- ... žralok biely dokáže vydržať bez jedla aj tri mesiace ?
- ... netopiere vždy z jaskyne vyletia doľava ?

Malý krôčik pre mňa- veľký pre ľudstvo

(úvaha na tému Plytvanie potravinami)

V dnešnom svete žije vyše 7 miliárd ľudí. Človek potrebuje potravu, aby mohol prežiť, z nej získava potrebnú energiu. Až tretina jedla na celom svete sa však nikdy nedostane na tanier, čo predstavuje 1,3 miliardy ton. Toto „číslo“ by nakrmilo 3 miliardy hladujúcich ľudí.

Ľudia si kupujú veľa potravín, ktoré nespotrebujú a nakoniec vyhodí. Presvedčajú ich predajcovia, že ich potrebujú, aj keď tak nemusí byť. Najviac sa vyhodí ovocia a zeleniny. Vina neleží len na pleciach kupujúcich. Po zbere a počas spracovania sa v rozvojových krajinách vyhodí až 40% potravín, ktoré by pri troche snahe nemuseli skončiť v odpade, ale mohli by nakrmiť množstvo hladujúcich ľudí. Neuvedomujú si, že častokrát vyhadzujú aj dobré potraviny, ktoré by mohli niekomu zachrániť život.

Ako ľudstvo obzvlášť zabúdame na pitnú vodu, naučili sme sa ju brať ako samozrejmosť. Je naozaj taká obyčajná, že nestojí ani za zmienku? Voda je- hoci si to mnohí z nás neuvedomujú- základným zdrojom na výrobu potravín. Mnohé chudobné krajiny pestujú plodiny pre trh a na výrobu týchto potravín potrebujú vodu, ktorá je pre nich vzácna, pretože trpia nedostatkom vody. Mám dojem, že ľudstvo sa pohybuje v bludnom kruhu, z ktorého sa nevie dostať von. Krajiny musia pestovať stále viac a viac plodín, aby zarobili peniaze. A my ostatní vydávame čoraz viac peňazí za potraviny, z ktorých veľká časť skončí v koši.

Ako tomu zabrániť? Jednoducho! Mohli by sme sa poučiť od našich starých rodičov, ktorí si vedeli vážiť každú jednu plodinu, ktorú dopestovali, lebo sa zrodila z ich mozoľov a potu. Vedeli, že zo zeme zoberú len to, čo do nej vložili. Ak by sme ich požiadali o pomoc, poradili by nám veľmi rýchlo. Nevyhadzovať potraviny, skladovať ich tak, aby vydržali čo najdlhšie, nakladať si na tanier len toľko, koľko zjeme a ak mám niečoho priveľa, rozdeliť sa s tými, ktorí to potrebujú.

A na záver jedno moderné riešenie. Existuje potravinová banka. Je to charitatívna organizácia, ktorá zbiera potraviny pre ľudí, ktorí si ich nemôžu dovoliť. Vďaka nej môžeme pomôcť iným v núdzi a v neposlednom rade dáme potravinám druhú šancu.

Je veľa spôsobov, ktorými sa dá vyriešiť problém plytvania potravinami. Ak nám na tom naozaj záleží, každý si ten svoj spôsob nájde. Ak ho ja nájdem dnes, ty zajtra a vy možno o týždeň, aj to bude ohromný krôčik pre ľudstvo...

Nina Medová 9.r.

- ... včely zabijú viac ľudí ako všetky jedovaté hady dokopy
- ... slon je jediné zviera, ktoré nedokáže skákať ?
- ... papagáje sa dožijú aj 100 rokov?
- ... existuje ryba, ktorá prežije na súši ? Volá sa lezec obojživelný.
- ... každá zebra má svoj osobitný vzor?

Matej Gracik 8.r.